

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Херсонський державний аграрний університет

Кафедра філософії і соціально-гуманітарних дисциплін

Житомирський державний технологічний університет

Кафедра гуманітарних і соціальних наук

Одеський національний політехнічний університет

Кафедра культурології, мистецтвознавства і філософії культури

Інститут вивчення освіти Опольського університету (Польща)

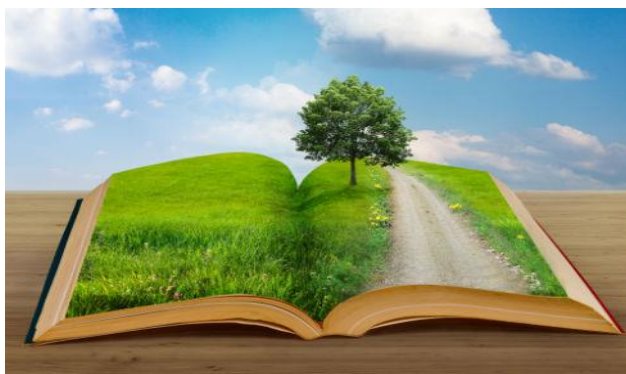
Uniwersytet Opolski Instytut Studiów Edukacyjnych

Баранавіцкі дзяржаўны ўніверсітэт (Білорусь)

Кафедра сацыяльна-гуманітарных дысцыплін

ФІЛОСОФСЬКІ ОБРІЇ СЬОГОДЕННЯ

Збірник наукових праць

Барановичі-Житомир-Одеса-Ополе-Херсон – 2018

УДК: 1:371.122
ББК: 873:66.72 (2) 92

Редакційна колегія:

Берегова Г.Д., доктор філософських наук, професор (Україна);
Герасимова Е.М., доктор філософських наук, професор (Україна);
Едвард Ніч (Edward Nycz), доктор габілітований, професор (Польща);
Муляр В.І., доктор філософських наук, професор (Україна);
Розова Т.В., доктор філософських наук, професор (Україна);
Бак М., доктор філософських наук (Польща);
Влох С., доктор педагогічних наук (Польща);
Черемісін О.В., доктор історичних наук, професор (Україна);
Дземідовіч А.В., кандыдат гістарычных навук (Білорусь);
Лень Т.В., кандидат філософських наук, доцент (Україна);
Герасименко М.В., кандидат філософських наук, старший викладач (Україна);
Рупташ Н.В., старший викладач (Україна).

Філософські обрії сьогодення. Збірник наукових праць / за заг. ред. Берегової Г.Д., Рупташ Н.В. – Херсон: ДВНЗ «ХДАУ», 2018. – 324 с.

У збірнику вміщено статті та тези доповідей учасників VI Міжнародної науково-практичної конференції «Філософські обрії сьогодення». У матеріалах авторів акцентовано увагу на філософському осмисленні сучасного соціокультурного простору, проблемах пізнання й освіти у вимірах філософського аналізу, філософській рефлексії особистості та інших актуальних філософських проблемах сучасності.

Збірник адресовано науковцям, викладачам, студентам, усім зацікавленим філософськими дослідженнями.

За виклад, зміст, достовірність і грамотність опублікованих матеріалів відповідають автори.

@ Державний вищий навчальний заклад
«Херсонський державний аграрний університет», 2018

ВІТАЛЬНЕ СЛОВО

Шановні колеги-викладачі кафедри філософії і соціально-гуманітарних дисциплін ХДАУ!

Щиро вітаю Вас з нагоди 90-річчя утворення кафедри! Ваша кафедра особлива. Хоч упродовж існування неодноразово змінювалися назва кафедри, викладачі, завідувачі, але незмінними залишалися її головні цілі – формування свідомості майбутніх аграрників, виховання активних громадян і розвиток їх як особистостей. І вам належить йти далі цим непростим освітянським шляхом. Отож бажаю всім міцного здоров'я, натхненної і плідної праці на благо нашого університету, міста, країни!

З повагою ректор ХДАУ Кирилов Ю.Є.

ШАНОВНІ ДРУЗИ!

15 листопада 2018 р. у рамках святкування «Всесвітнього дня філософії» та 90 річчя створення кафедри філософії і соціально-гуманітарних дисциплін відбулась VI Міжнародна науково-практична конференція «Філософські обрії сьогодення». Вона об'єднала науковців (філософів, істориків, соціологів, політологів) та громадських діячів різних держав (України, Білорусії, Польщі) і регіонів України з метою обміну думками, ідеями, теоріями, гіпотезами. Під час проведення конференції акцентовано увагу на філософському осмисленні сучасного соціокультурного простору, проблемах пізнання й освіти у вимірах філософського аналізу, філософської рефлексії особистості та інших актуальних проблемах сучасності.

Користуючись нагодою, Вітаю усіх із Всесвітнім днем філософії та 90 річчям кафедру філософії і соціально-гуманітарних дисциплін. Бажаю мудрості, використання творчого потенціалу на користь студентів і розвиток рідного Херсонського державного аграрного університету.

**Доктор історичних наук, професор кафедри
філософії і соціально-гуманітарних дисциплін ХДАУ Черемісін О.В.**

ІСТОРИЧНА ДОВІДКА

КАФЕДРА ФІЛОСОФІЇ І СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН

Історія викладання суспільно-гуманітарних дисциплін у Херсонському сільськогосподарському училищі (нині ДВНЗ «Херсонський державний аграрний університет») починається з другої половини ХІХ ст. у рамках навчальної дисципліни «Закоуоченіє» та «Всесвітня історія».

На початку 20-х років ХХ ст. новій (більшовицькій) владі потрібні були спеціалісти нового напрямку, які б могли боротися за соціалістичну перебудову сільського господарства. В зв'язку з цим викладання марксистсько-ленінської теорії вводилось як обов'язкова навчальна дисципліна.

У 1924 році за рішенням партійної конференції в усіх навчальних закладах країни вводиться обов'язкове вивчення історії ВКП(б), а в 1928 – 1930 рр. утворюються й кафедри суспільно-політичних дисциплін. В аграрному університеті такою кафедрою стала кафедра діалектичного та історичного матеріалізму, створена в 1928 році, а її основною навчальною дисципліною була «Історія ВКП(б) та основ ленінізму». Відомо, що на початку Другої світової війни кафедрою керувала Брякова Поліна Данилівна. Вона добре володіла методикою викладання. Її лекції відрізнялися новизною та глибоким змістом.

У 1938 році у зв'язку з публікацією постанови ЦК ВКП(б) «Про постановку партійної пропаганди у зв'язку з випуском у світ «Короткого курсу історії ВКП(б)» у роботі кафедри настає новий період. Вона називається кафедрою марксизму-ленінізму і її головне завдання – формування марксистсько-ленінського світогляду у студентів. Матеріал, що викладався, був схематичним. Він мав ідеологічне спрямування і не залишивши місця для творчого підходу до проблем історії.

Із 1959 року кафедру очолив доц. Лисенко Микола Федорович. Він багато зробив для розвитку наукової діяльності кафедри, формування її кадрового потенціалу, виховання нового покоління вчених – суспільствознавців. Ним було опубліковано більше ста наукових праць.

Протягом 1975 – 1982 рр. кафедру очолював проф. Давидов Михайло Йосипович – перший у Херсонській області доктор історичних наук. Він заснував наукову школу. Під його керівництвом ряд співробітників кафедри захистили дисертації з історичних дисциплін.

Із 1982 р. по 1987 р. завідував кафедрою Нікіщенко Леонід Іванович. Він брав активну участь у громадському житті інституту та міста (позаштатний лектор Обкому КПУ та обласного товариства «Знання»).

Протягом 1987 – 2005 рр. кафедру очолював проф. Мохненко Сергій Степанович. За особистий внесок у розвиток вітчизняної науки і освіти та підготовку фахівців вищої кваліфікації він був нагороджений почесним званням «Заслужений працівник освіти України». Науково-дослідна робота кафедри в цей період була зосереджена на дослідженні методологічних проблем сучасного

культурознавства та історіософії, до навчальних планів аграрного університету були введені нові дисципліни: соціологія, політологія, релігієзнавство.

Із 2005 року кафедру очолює Берегова Галина Дмитрівна. Захистивши у 2013 році докторську дисертацію, вона стала першим доктором філософських наук в історії навчального закладу.

Під керівництвом Берегової Г.Д. активізувалися наукова робота кафедри. Викладачі успішно працюють над науковою проблемою «Гуманітарна компонента у системі вищої освіти України». Результати роботи над НДР відображені у наукових публікаціях, методичних посібниках і вказівках, у процесі викладання навчальних дисциплін. Результати своїх досліджень співробітники кафедри презентували більше ніж на ста Міжнародних та Всеукраїнських конференціях. Щороку виходять друком наукові монографії та навчальні підручники.

Зросла також і роль методичної роботи на кафедрі. Викладачі проводять заняття із використанням сучасних мультимедійних технологій, читають випереджувальні лекції, удосконалюють викладання дисциплін соціально-гуманітарного спрямування та розробляють програми нових: «Історія аграрної науки», «Історія архітектури та містобудування», «Історія місцевого управління», «Філософія політики», «Соціальна філософія», «Філософія здоров'я» та інші.

Із 2012 року кафедру перейменовано на кафедру філософії і соціально-гуманітарних дисциплін. У цьому ж році у зв'язку з реорганізацією ВНЗ до неї приєдналася кафедра фізичного виховання.

Відділенням фізичної культури кафедри щорічно проводиться Спартакіада університету серед факультетів із 7 видів спорту (футбол, волейбол, настільний теніс, шахи, баскетбол, футзал, легкоатлетичний крос). Під керівництвом викладачів фізичного виховання студенти університету беруть участь у чемпіонатах світу, Європи, України та міжнародних і республіканських змаганнях із різних видів спорту.

Черемісін Олександр Вікторович

ЗМІСТ

Частина I**ФІЛОСОФСЬКІ ОБРІЇ СЬОГОДЕННЯ**

Берегова Г.Д. ІСТОРІЯ СОЦІОЛОГІЇ У СИСТЕМІ ЗНАНЬ ПРО СОЦІУМ ЗА СТАРОДАВНЬОГО СВІТУ	10
Богачев Р.М. ВІДРОДЖЕННЯ У МЕРЕЖИВІ ЖИВОГО СПІЛКУВАННЯ АБО ВИРОДЖЕННЯ У ПАВУТИННІ СОЦІАЛЬНИХ ДІРОК.....	18
Варнавська І.В. РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ СОЦІОЛОГІЧНОЇ ДУМКИ В ЕМІГРАЦІЇ.....	22
Виноградова Т.І. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ТОЛЕРАНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ЕКОНОМІСТІВ	30
Герасименко М.В. СОЦІАЛЬНІ НАСЛІДКИ ФУНКЦІОНУВАННЯ НОВІТНІХ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	38
Годлевський П.М., Свирида В.С. ОСНОВИ ФІЛОСОФІЇ ВИДІВ ЄДИНОБОРСТВ ЯК ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ТА ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ	43
Дашевська Л.М. ТЕСТОВИЙ КОНТРОЛЬ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	47
Демидович А.В. ФОРМИРОВАНИЕ РЕНЕСАНСНОЙ КУЛЬТУРЫ ШЛЯХЕТСКОГО СОСЛОВИЯ В БЕЛАРУСИ В РОССИЙСКОЙ И БЕЛОРУССКОЙ ПОЗИТИВИСТСКОЙ ИСТОРИОГРАФИИ ВТОРОЙ ПОЛОВИНЫ XIX – ПЕРВОЙ ТРЕТИ XX ВЕКА	52
Ємельяненко Г.Д. ПРОБЛЕМА ЕКЗИСТЕНЦІЇ ЛЮДИНИ МІЖ ТЕОЛОГІЧНИМ ТА ФІЛОСОФСЬКО-РАЦІОНАЛЬНИМ ОСМИСЛЕННЯМ СВІТУ	59
Зінченко В.В. АЛЬТЕРГЛОБАЛІЗМ ЯК ТРАНСФОРМАЦІЙНА МОДЕЛЬ СТІЙКОГО РОЗВИТКУ, ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ ТА ЕФЕКТИВНОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ СИСТЕМ СУСПІЛЬСТВА І ОСВІТИ ..	63
Иценко А.Г. КОНЦЕПЦИЯ ТЕОЛОГИЧЕСКИХ ФАКУЛЬТЕТОВ ПРОФЕССОРА П.Я. СВЕТЛОВА	68
Камінська М.О. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ У ВИКЛАДАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ	73
Колотило М.О. УКРАЇНСЬКА МЕНТАЛЬНІСТЬ: БЛУКАННЯ ЛАБІРИНТОМ І ПОМІЧНА НИТКА АРІАДНИ	78
Лебідь О.М., Макухіна С.В. ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ АГРАРНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ В КОНТЕКСТІ ПЕРЕКЛАДУ	81
Лишевська В.М., Сухомлинова Т.М. ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ФІЗИЧНОМУ ВИХОВАННІ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ	86
Маєвська К.А., Герасименко М.В. МЕТОДИ НАУКОВОГО ДОСЛІДЖЕННЯ ЯК ОДИН ІЗ ВАЖЛИВИХ ШЛЯХІВ СПРІЙНЯТТЯ ТА ПІЗНАННЯ СВІТУ	91
Максак О.І. ЦІННІСТІ ОРІЄНТИРИ ОСОБИСТІСНОГО ТА СУСПІЛЬНОГО РОЗВИТКУ У КОНТЕКСТІ ІНТЕГРАЦІЇ СОЦІАЛЬНО-ФІЛОСОФСЬКОЇ ПРОБЛЕМАТИКИ ТА ФІЛОСОФІЇ ОСВІТИ.....	97
Макухіна С.В. ЗАСТОСУВАННЯ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ЗАСОБІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ	102
Натаров В.П. УПРАВЛІННЯ УВАГОЮ І РОЗВИТОК МИСЛЕННЯ СТУДЕНТІВ НА ЛЕКЦІЇ	107
Осадчук І.В. ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ УПРАВЛІННЯВ УКРАЇНІ: ВІД ВИНИКНЕННЯ ПЕРШИХ ГОСПОДАРСТВ СЕЛЯН ДО ЗАРОДЖЕННЯ ВІТЧИЗНЯНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ	111

Романова О.Б.

ОСОБЛИВОСТІ ПРОФОРІЄНТАЦІЙНОЇ РОБОТИ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ (НА ПРИКЛАДІ ДВНЗ «ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»).....117

Рупташ Н.В.

ФОРМУВАННЯ ОСОБИСТОСТІ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ: ВІД МОВНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ ДО ЗАГАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ123

Топал В.В.

ОСОБЛИВОСТІ ТА ВИМОГИ ДО СУЧАСНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ128

Чеканович В.Г., Чеканович М.Г.

INTERNATIONALISATION AND STUDENT MOBILITY IN HIGHER EDUCATION133

Чечоткін В.В.

ФІНАНСОВА ГРАМОТНІСТЬ ЛЮДИНИ ЯК ЗАПОРУКА ЕКОНОМІЧНОЇ СТАБІЛЬНОСТІ ДЕРЖАВИ139

Юськів С.М.

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ІНТЕРЕСУ ТА МОТИВАЦІЇ ДО ЗАНЯТЬ З ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ143

Частина II

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ VI МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ «ФІЛОСОФСЬКІ ОБРІЇ СЬОГОДЕННЯ»

Бак М.

ZRÓWNOWAŻONY ROZWÓJ – IDEA CZY UMOWA SPOŁECZNA148

Барсук Ю.В.

ФІЛОСОФІЯ І МЕТОДОЛОГІЯ ЕКОНОМІКИ149

Берегова Г.Д.

СТРАТЕГІЧНА МІСІЯ КАФЕДРИ СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН У ВИЩІЙ АГРАРНИЙ ШКОЛІ УКРАЇНИ151

Богачев Р.М.

ВІПРОДЖЕННЯ ІДЕАЛІВ АБО ВИПРОДЖЕННЯ ІДОЛІВ153

Бокшань Г.І.

ВІЗУАЛІЗАЦІЯ МІФОМИСЛЕННЯ В РОМАНАХ ГАЛИНИ ВДОВИЧЕНКО ТА ГАЛИНИ ПАГУТЯК155

Боліла С.Ю.

ПЕРЕДУМОВИ ПОТРЕБИ НЕПЕРЕРВНОГО НАВЧАННЯ В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ157

Варнавська І. В. ВПЛИВ ІДЕЙ Г. СКОВОРОДИ НА СТАНОВЛЕННЯ СУСПІЛЬНОЇ ДУМКИ.....160

Виноградова Т.І. ВПЛИВ ПРОФЕСІЙНОГО ВИГОРАННЯ ВИКЛАДАЧА ВНЗ НА ФОРМУВАННЯ ОСОБИСТОСТІ СТУДЕНТІВ ХДАУ.....162

Волошина В.М.

ЕКОЛОГІЯ ЯК НОВА ФІЛОСОФІЯ ВИЖИВАННЯ ЛЮДСТВА170

Вязь І.С., Виноградова Т.І.

ЗАСТОСУВАННЯ КЕЙС-МЕТОДУ ПРИ ВИКЛАДАННІ ДИСЦИПЛІН АГРОНОМІЧНОГО ЦИКЛУ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ У ВИЩІЙ ШКОЛІ173

Гайдамачук О.В.

INTONATION: SUBSTANCE OR ACCIDENT?176

Гузар В.М.

СТИМУЛЮВАННЯ ФІЗКУЛЬТУРНО-ОЗДОРОВЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ КУРСАНТІВ177

Дашевська Л.М.

ЧИТАННЯ ІНОЗЕМНОЮ МОВОЮ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ СТУДЕНТІВ НЕМОВНИХ ВУЗІВ180

Довгопол А.В.

«ЩОБ ДОЙТИ ДО МЕТИ, ТРЕБА ПЕРШ ЗА ВСЕ ЙТИ»183

Ємельяненко Г.Д.

ЕКЗИСТЕНЦІАЛЬНА ФІЛОСОФІЯ МАРТИНА ГАЙДЕГЕРА: ВІД ФЕНОМЕНОЛОГІЇ ДО ТЕОЛОГІЇ184

Йоєнко І.О., Виноградова Т.І. ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ АГРОНОМІЧНИХ ДИСЦИПЛІН У ВИЩІЙ ШКОЛІ	186
Камінська М.О., Кошур А.А. РЕФЛЕКСІЯ НА ЗАНЯТТЯХ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	189
Клубук В.В. БІОФІЛОСОФІЯ ЯК СПОСІБ ПРИГАДАТИ ВТРАЧЕНІ ЗВ'ЯЗКИ З ПРИРОДОЮ	193
Коваленко А.О. СОЦІАЛЬНІ ВИМІРИ ТОЛЕРАНТНОСТІ	194
Костючков С.К. ГІБРИДИЗАЦІЯ ТА ХИМЕРИЗАЦІЯ В ПРОБЛЕМНОМУ ПОЛІ СУЧАСНОЇ БІОФІЛОСОФІЇ	197
Кручиненко В.А. ВПЛИВ ГРОШЕЙ НА ДУХОВНИЙ СВІТ ЛЮДИНИ	200
Куліш І.М. ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОСТІ ПРОДУКТІВ ХАРЧУВАННЯ В УКРАЇНІ	202
Лєнь Т.В. ТОЛЕРАНТНІСТЬ: РОЛЬ ОСОБИСТОСТІ У ФОРМУВАННІ БАЗОВОЇ ЦІННОСТІ ДЕМОКРАТИЧНОГО СУСПІЛЬСТВА	204
Литвинчук О.В. САМОТНІСТЬ – ГЛОБАЛЬНА ПРОБЛЕМА СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА	206
Муляр В.І. ІДЕЯ ГАРМОНІЇ В ДАОСИЗМІ	208
Рупташ Н.В. СОЦІАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ У ТВОРАХ УКРАЇНСЬКИХ ПОЛЕМІСТІВ.....	210
Нежлукченко Т.І., Нежлукченко Н.В., Папакіна Н.С., Корбич Н.М. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНОЇ ДОШКИ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ.....	212
Осадчук І.В. СОЦІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ У ДОТРИМАННІ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ	215
Саннікова С.Б. РИТОРИЧНА КУЛЬТУРА ПЕДАГОГА	217
Сафонік Л.М. «МОДА» НА МЕТАФІЗИКУ	219
Смолянова О.В. ФІЛОСОФСЬКИЙ АСПЕКТ ПРОБЛЕМИ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ	221
Соболь О.М. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ КОНЕЙ В КОНТЕКСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ БІОЦЕНТРИЧНОГО ПІДХОДУ	223
Стукан Т.М. ВЗАЄМОНЕПОРОЗУМІННЯ ЛЮДЕЙ У КОНТЕКСТІ ТЕОРІЇ ПОКОЛІНЬ	226
Тарасов О. ЯК НАМ ПОЗБУВАТИСЬ ЕПІЦИКЛІВ	228
Толопка Н.І., Черкашина Т.О. «ПРИРОДА ЛЮДИНИ» У ВЧЕННЯХ М. ГОББСА	230
Фатєєва Е.М. НАВЧАЛЬНИЙ ПРОЦЕС У ЦЕНТРІ ДОВУЗІВСЬКОЇ ПІДГОТОВКИ ЯК ДИДАКТИЧНА СИСТЕМА	231
Фєсенко Г.О. СУЧАСНІ ФІЛОСОФСЬКІ ІНТЕРПРИТАЦІЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	233
Цуркан Л.В., Кутіщєв П.С. ПРОБЛЕМИ ПРАКТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ СПЕЦІАЛІСТІВ ГАЛУЗІ РИБНИЦТВА	235
Черкашина Т.О., Каранда В.О. ВЧЕННЯ ПРО СВОБОДУ: ФІЛОСОФСЬКІ ПОГЛЯДИ Б. СПІНОЗИ	236
Чумаченко О.П. СВІТОГЛЯДНІ ОРІЄНТИРИ В КОНЦЕПЦІЇ А. Е. К. ШЕФСБЕРІ: КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ	238
Шуляренко Л.І. МЕХАНІЗМ ФОРМУВАННЯ ПРАВОВОЇ СВІДОМОСТІ ГРОМАДЯН УКРАЇНИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ	239

Частина III**НАУКОВІ СТУДІЇ****Алещенко Л.О.**

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОЛЕКТИВНОГО ТУРИСТИЧНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ СПОЖИВАЧІВ ПОСЛУГ СУБ'ЄКТІВ СІЛЬСЬКОГО ЗЕЛЕНОГО ТУРИЗМУ.....242

Архангельська М.В., Скарупа Н.А., Поточна А.Є.

ІСТОРИЧНІ ТА КУЛЬТУРНІ ЦЕНТРИ ПОХОДЖЕННЯ СВІЙСЬКИХ ТВАРИН244

Вовченко Б.О.

ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОБНИЦТВА ПРОДУКЦІЇ ВІВЧАРСТВА247

Вязь І.С., Виноградова Т.І.

РОЛЬ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИХ ДИСЦИПЛІН У ФОРМУВАННІ ПРОФЕСІЙНИХ ЗДІБНОСТЕЙ ФАХІВЦІВ – АГРАРІЇВ248

Завгородня М.С., Осадчук І.В.

ІНТЕНСИФІКАЦІЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА НА ПРИВАТНОМУ ПІДПРИЄМСТВІ251

Земляков В.Є., Юськів К.В.

ВОЛЕЙБОЛ ЯК НЕОБХІДНА ЧАСТИНА ПРОФЕСІЙНО-ПРИКЛАДНОЇ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ253

Кругляк М.Е.

ПОЗАШЛЮБНІ ДІТИ В НАДДНІПРЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ ХІХ – ПОЧАТКУ ХХ СТ.: СОЦІАЛЬНИЙ СТАТУС256

Кушнеренко В.Г., Бондарь Р.В., Бондарь В.Л.

КУЛЬТУРНІ ТРАДИЦІЇ ЗБЕРЕЖЕННЯ ТА ПЕРЕРОБОКИ МОЛОКА У РІЗНИХ НАРОДІВ СВІТУ.....259

Нежлукченко Т.І., Брага К.А., Качур І.А.

ЗАРОДЖЕННЯ ТВАРИННИЦТВА У ОКРЕМИХ КРАЇНАХ СВІТУ263

Нежлукченко Т.І., Кохась О.М., Мірзоян С.В.

ЗНАЧЕННЯ ОВЕЦЬ У КУЛЬТУРІ ТА РЕЛІГІЇ НАРОДІВ СВІТУ265

Папакіна Н.С., Маскаль І.М., Юрченко Д.В.

РОЗВИТОК СКОТАРСТВА ТА НАУКОВО-ТЕХНІЧНИЙ ПРОГРЕС269

Свирида В.С.

ФІЗИЧНЕ ВИХОВАННЯ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ271

Соколенко С.В., Виноградова Т.І.

ОРГАНІЗАЦІЯ ТА ПРОВЕДЕННЯ ТЕСТОВОГО КОНТРОЛЮ СТУДЕНТІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ «БОТАНІКА»274

Шаповал С.І., Гавришкін М.Ю.

ЗАРОДЖЕННЯ І РОЗВИТОК ФУТБОЛУ В УКРАЇНІ280

Гончар С.В.

ПРОПОЗИЦІЇ МОДЕРНІЗАЦІЇ МЕХАНІЗМІВ РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ КАДРОВОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ.....283

Милостива О.І.

ПРОФЕСІЙНЕ МОВЛЕННЯ ЯК НАУКОВА ПРОБЛЕМА В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ІНОЗЕМНИМИ СТУДЕНТАМИ290

Корунчак Л.А.

МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ЗАСТОСУВАННЯ СИ.НЕРГЕТИКИ В ПРАВОВІЙ НАУЦІ.....300

Кривий В.В., Любенко О.І.

ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ У ВИЩІЙ ШКОЛІ.....309

Біла Т.А., Охріменко О.В.

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЕКОЛОГІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ХІМІЇ.....312

Дашевська Л.М.

ТРУДНОЩІ В НАВЧАННІ ТЕРМІНОЛОГІЧНОЇ ЛЕКСИКИ ПРИ РОБОТІ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОЮ ЛІТЕРАТУРОЮ НА ЗАНЯТТЯХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ.....315

Петрушкевич І.І

ВІДНОШЕННЯ СТУДЕНТІВ ДО ЗАНЯТЬ ФІЗИЧНОЮ КУЛЬТУРОЮ.....317

Відомості про авторів321

посібник. Київ: КНЕУ, 2007. 376 с.

2. Венгеров А.Б. Теория государства и права: учеб. для юрид. вузов. 8-е изд., стер. Москва: Издательство «Омега-Л», 2011. 607 с.

3. Ветютнев Ю.Ю. Синергетика в праве. Государство и право. 2002. №4. С.64-69.

4. Грунина В.А. Синергетические основы правового регулирования: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01 / Федеральное государственное образовательное учреждение высшего профессионального образования «Владимирский юридический институт Федеральной службы исполнения наказаний». Владимир, 2006. 23 с.

5. Демидова Н.Г. О возможности использования синергетики в правоведении. Вестник Саратовской государственной академии права. 2009. №4. С.21-24.

6. Джужа О.М., Орлов Ю.Ю., Калюжний Р.А. Щодо можливості вивчення правових явищ з позицій синергетики. Право і суспільство. Дніпропетровськ, 2009. №2. С.3-12.

7. Душек Н. Методологія дослідження проблеми механізму правоутворення. Jurnalul Juridic National: teorie si practica. Republika Moldova, 2015. Decembrie. С.25-28.

8. Загальна теорія держави і права: підручник для студентів юридичних вищих навчальних закладів / за ред. д-ра юрид. наук, проф., акад. АПрН України М.В. Цвіка, д-ра юрид. наук, проф., акад. АПрН України О.В. Петришина. Харків: Право, 2009. 584 с.

9. Кудін С. Синергетичний підхід в структурі методології історико-правових досліджень. Історико-правовий часопис. Луцьк, 2017. №1(9). С.40-45.

10. Маїк І.С. Принципи теорії синергетики у порівняльному правознавстві. Науковий вісник львівського державного університету внутрішніх справ. Київ, 2012. №1. С.36-43.

11. Нерсесянц В.С. Юриспруденция. Введение в курс общей теории права и государства: для юридических вузов и факультетов. Москва: Издательская группа НОРМА- ИНФРА•М, 1998. 288 с.

12. Туманов Г.А. Организация как функция государственного управления. Советское государство и право. 1986. №1. С.40-41.

13. Честнов И.Л. Правопонимание в эпоху постмодерна. Санкт-Петербург: ИВЭСЭП, Знание, 2002. 272 с.

14. Шишкин В.В. Синергетический подход в теории права: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01 / Нижегородская академия МВД России. Нижний Новгород, 2007. 35 с.

15. Шундигов К.В. Синергетический подход в правовой науке: проблемы адаптации. Правоведение. 2008. №1. С.145-156.

16. Яроцький В. Самоорганізаційні засади функціонування сфери цивільно-правового регулювання як різновиду соціальних управлінських систем. Вісник Академії правових наук України. Харків, 2007. №4(51). С.115-123.

Кривий В.В., Любенко О.І.

ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ У ВИЩІЙ ШКОЛІ

У статті розглядаються інноваційні методи навчання, які використовуються у системі сучасного освітнього процесу. Визначаються характерні особливості засобів, форм і методів інноваційного навчання, 3D моделювання розкривається специфіка їх використання в інтерактивному освітньому середовищі вищів України.

Ключові слова: вища школа України, інновації, 3D моделювання навчального матеріалу, методи навчання, освітні технології, освітній процес, тренінги, ділові ігри, електронне навчання.

Постановка проблеми. Закон України «Про вищу освіту» серед основних завдань вищих навчальних закладів передбачає «забезпечення органічного поєднання в освітньому процесі освітньої, наукової та інноваційної діяльності». Крім того, більшість законодавчих документів, національних програм стосовно вищої освіти наголошують на недопущенні зниження якості освіти, падінні рівня знань, моральному старінні методів і методик навчання. Саме суспільне

консенсусне розуміння того, що освіта – це один із головних факторів цивілізаційного, економічного розвитку держави, дає сьогодні поштовх до стратегічного вирішення завдань і забезпечення системного реформування національної вищої школи, адекватної модернізації та інтеграції її до європейського економічного, культурного, інформаційного простору.

З огляду на сказане вважаємо, що у сучасному освітньому процесі проблема інноваційних методів навчання залишається однією із актуальних у світовій педагогічній і науково-дослідній діяльності. Однак в умовах трансформаційних змін у вищій школі потребують постійного ретельного вивчення та науково-практичного обґрунтування питання: кращого досвіду інноваційної освітньої діяльності; характеристики змісту інтерактивних форм навчання, специфіки їх використання у закладах вищої освіти індивідуалізовані, командні, проектні технології отримання знань, інформаційно-комунікаційні засоби навчання, онлайн-освіта та інші нововведення.

Метою статті є спроба визначити характерні особливості засобів, форм і методів інноваційного навчання, розкрити специфіку їх використання в інтерактивному середовищі вишів України.

Аналіз публікацій. Сутність процесу нововведень у технології і методи сучасного навчання стали об'єктом дослідження як зарубіжних, так і українських вчених. Дослідники проблем педагогічної інноватики О.І. Абдалова, Є.Г. Азимов, І.О. Галиця, та інші розуміння нового в освітньому процесі співвідносять із такими характеристиками, як корисне, прогресивне, позитивне, сучасне, передове. Світовим трендом у сфері вищої освіти стають відкриті онлайн-курси, використання 3D технологій для викладення у вигляді графічної моделі навчального матеріалу, та медіа - освіта. Автори наголошують на тому, що впровадження нових технологій навчання та досконале оволодіння ними вимагають певної внутрішньої готовності як викладачів, так і здобувачів вищої освіти до серйозних перетворень, що відповідають умовам швидкозмінного інформаційного суспільства [1].

Виклад основного матеріалу. Поняття «освітньо - навчальних інновацій» використовується у різних педагогічних процесах для визначення адекватних механізмів впливу, скоординованих у єдину програму, яка охоплює всі напрями освітніх трансформацій закладів вищої освіти. Так, категоріальне наповнення інновації в освітньому процесі можна, на наш погляд, спроектувати на дуальний контекст, зокрема, розглядати як процес, що полягає у масштабній або частковій зміні системи і відповідної діяльності, та готовий продукт, тобто очікувані результати цієї праці. У діяльнісному аспекті інноваційними слід вважати оригінальні, новаторські способи та прийоми

педагогічних дій і засобів. Отже, інноваційне навчання - це постійне прагнення до переоцінки цінностей, збереження тих із них, які мають незаперечне значення, і відкидання тих, що вже застаріли. Інновації у навчальній діяльності пов'язані з активним процесом створення, поширення нових методів і засобів (нововведень) для вирішення дидактичних завдань підготовки фахівців у гармонійному поєднанні класичних традиційних методик та результатів творчого пошуку, застосування нестандартних, прогресивних технологій, оригінальних дидактичних ідей і форм забезпечення освітнього процесу [2].

Відтак освітні інновації характеризуються цілеспрямованим процесом часткових змін, що ведуть до модифікації мети, змісту, методів, форм навчання, способів і стилю діяльності, адаптації освітнього процесу до сучасних вимог часу і соціальних запитів ринку праці. Крім того, впровадження й утвердження нового в освітній та науковій практиці зумовлене позитивними трансформаціями, а отже, має стати засобом вирішення актуальних завдань конкретного закладу вищої освіти і витримати експериментальну перевірку для остаточного застосування інновацій. Передусім, це має полягати в сучасному моделюванні, організації нестандартних лекційно - практичних, семінарських занять; індивідуалізації засобів навчання; кабінетного, групового і додаткового навчання; факультативного, за вибором здобувачів вищої освіти, поглиблення знань; проблемно-орієнтованого навчання; науково - експериментального при вивченні нового матеріалу; розробці нової системи контролю оцінки знань; застосуванні комп'ютерних, мультимедійних технологій; навчально - методичної продукції нового покоління [3].

Таким чином, серед сучасних технологій навчання, своєчасність і корисність яких підтверджена досвідом роботи закладу вищої освіти, слід виділити: особистісно - орієнтовані, інтеграційні, колективної дії, інформаційні, дистанційні, творчо - креативні, модульно - розвивальні. Вони мають стати основою для ефективної дидактико-методичної, психологічної, комунікативної взаємодії студента і викладача та прояву компетентних навичок. У цій технології особистість, тобто здобувач вищої освіти, – головний суб'єкт, мета, а не засіб досягнення поставленої мети [4].

Нині в освітній практиці відомі педагогічні технології, які найбільш часто використовуються. Спробуємо класифікувати їх таким чином:

структурно - логічні технології: поетапна організація системи навчання, що забезпечує логічну послідовність постановки і вирішення дидактичних завдань на основі поетапного відбору їх змісту, форм, методів і засобів із урахуванням діагностування результатів; інтеграційні технології: дидактичні системи, що забезпечують інтеграцію міжпредметних знань і вмінь, різноманітних видів діяльності на рівні інтегрованих курсів (у т. ч. електронних);

професійно - ділові ігрові технології: дидактичні системи використання різноманітних «ігор», під час проведення яких формуються вміння вирішувати завдання на основі компромісного вибору (ділові та рольові ігри, імітаційні вправи, індивідуальний тренінг, комп'ютерні програми тощо);

тренінгові засоби: система діяльності для відпрацювання певних алгоритмів вирішення типових практичних завдань за допомогою комп'ютера (психологічні тренінги інтелектуального розвитку, спілкування, розв'язання управлінських завдань);

інформаційно - комп'ютерні технології, що реалізуються в дидактичних системах комп'ютерного навчання на основі діалогу «людина-машина» за допомогою різноманітних навчальних програм (тренінгових, контролюючих, інформаційних тощо);

діалогово - комунікаційні технології: сукупність форм і методів навчання, заснованих на діалоговому мисленні у взаємодіючих дидактичних системах суб'єктного рівня.

В освітній практиці диверсифікація навчальних технологій дозволяє активно і результативно їх поєднувати через модернізацію традиційного навчання та переорієнтацію його на ефективне, цілеспрямоване. За такого підходу акцентується на особистісному розвитку майбутніх фахівців, здатності оволодівати новим досвідом творчого і критичного мислення, рольового та імітаційного моделювання пошуку вирішення навчальних завдань шляхом моделювання виробничих процесів [5].

Висновки. У данному контексті викладеної інформації інноваційну навчальну технологію та сучасні методи викладання сучасних навчальних дисциплін, на нашу думку, слід розглядати як загальнодидактичний процес, що полягає у використанні сукупності оригінальних способів і прийомів спільної діяльності суб'єктів освітнього процесу, спрямованого на підвищення рівня забезпечення якості вищої освіти, покращення професійних навичок, як науково-педагогічних працівників так і здобувачів вищої освіти усіх закладів вищої освіти України.

Література

1. *Інновації у вищій освіті: проблеми, досвід, перспективи: монографія / П. Ю. Саух [та ін.]; ред. П. Ю. Саух. – Житомир : Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2011. - 443 с.*
2. *Абдалова О. И. Использование технологий электронного обучения в учебном процессе / О. И. Абдалова, О. Ю. Исакова // Дистанц. и виртуал. обучение. - 2014. - №12. - С. 50 - 55.*
3. *Галиця І. Інтелектуально - конкурентні ігри як креативний механізм активізації педагогічного, наукового та інноваційного процесів / І. Галиця, О. Галиця // Вища шк. – 2011. – № 1. – С. 104 - 107.*
4. *Доронина Н. Н. Организация учебного процесса в вузе с использованием активных методов обучения: методы обучения студ. в вузе / Н. Н. Доронина // Социология образования. – 2011. – №3. - С. 31 - 38.*
5. *Азимов Э. Г. Массовые открытые онлайн-курсы в системе современного образования / Э. Г. Азимов // Дистанц. и виртуал. обучение. – 2014. – № 12. – С. 4–12.*